

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA

Žalovaní: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

Předběžné otázky

- 1) Má být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že soud je povinen zkoumat z úřední povinnosti dodržování jejich ustanovení a vnitrostátních ustanovení, která z ní vyplývají?
- 2) Má být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru vykládána v tom smyslu, že se má za to, že věřitel splnil předšmluvní povinnosti, které pro něj vyplývají z ustanovení vnitrostátního práva provádějících směrnici, pokud soudu předloží pouze smlouvu o úvěru vyhotovenou na základě článku 10 směrnice bez jakékoli listiny prokazující dodržení jeho předšmluvních povinností?
- 3) Má být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru vykládána v tom smyslu, že splnění takových povinností věřitele vůči spotřebiteli, jaké stanovují ustanovení vnitrostátního práva provádějící směrnici, není prokázáno v případě, kdy věřitel soudu nepředloží listiny prokazující obsah informací poskytnutých spotřebiteli a informací získaných za účelem posouzení jeho úvěruschopnosti, aniž bylo třeba uložit důkazní břemeno týkající se prokázání nesplnění těchto povinností spotřebiteli?
- 4) Představuje nesplnění předšmluvní informační povinnosti věřitelem nebo nesplnění jeho povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele, které stanovují ustanovení vnitrostátního práva vyplývající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru, nekalou obchodní praktiku ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽²⁾?
- 5) Má být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru, případně ve světle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách, vykládána v tom smyslu, že nesplnění předšmluvních informačních povinností věřitelem nebo nesplnění jeho povinnosti posoudit úvěruschopnost spotřebitele, které stanovují ustanovení vnitrostátního práva provádějící směrnici, věřiteli neumožňují domoci se

vrácení zbývajících nesplacených částek od dlužníka, jehož nesplnění závazku může být způsobeno nedodržením povinností věřitele?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. L 149, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Helsingborgs tingsrätt (Švédsko) dne 5. června 2013 — Åklagarkammaren i Helsingborg v. Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson a Håkan Rosengren

(Věc C-307/13)

(2013/C 215/16)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Helsingborgs tingsrätt

Účastníci původního řízení

Obžaloba: Åklagarkammaren i Helsingborg

Žalovaní: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson a Håkan Rosengren

Předběžné otázky

- 1) Je se zkrácením doby zavedení, a to posunutím vstupu v platnost z 1. května 2003 na 15. dubna 2003, k němuž došlo při přijetí článku 9 nařízení o ochraně zvířat (djurskyddsförordningen, 2003:105), spojená povinnost Švédska jakožto členského státu znovu sdělit návrh v souladu s čl. 8 odst. 1 třetím pododstavcem směrnice 98/34/ES ⁽¹⁾?
- 2) Bude-li na první otázku odpovězeno tak, že bylo třeba učinit nové sdělení, jaké jsou právní důsledky toho, že tato náležitost nebyla splněna?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, s. 37.